

amictu, alba, cingulo, stola, pluviali violaceis, mitra simplici, et baculo Pastoralis. Si autem Pontifex est celebraturus, dum dicitur Nona, more solito accipit sandalia, et cætera paramenta Pontificalia, usque ad dalmaticam inclusive, et desuper pluviale coloris violacei, et mitram simplicem; et benedicit cineres, atque imponit. Quibus peractis, Pontifex cum ministris, schola, et toto Clero, cruce, aqua benedicta, et duobus cereis præcedentibus, egreditur chorum circa medium Ecclesiæ, ubi parata sit sedes. Tunc Clerus dividitur per duos choros, hinc, inde, versus valvas Ecclesiæ. Pœnitentes vero omnes ingressi prosternunt se cum lacrymis in Ecclesiæ pavimento coram Pontifice inter utrumque chorum. Tunc Pontifex sedens cum mitra, vel Archipresbyter stans, imponit cineres super capita singulorum dicens:

Meménto, homo, quia pulvis es, et in pulverem revertéris: age pœniténtiam, ut hábeas vitam ætérnam.

Et unus ex Canonicis aspergit eos aqua benedicta. Postea Pontifex stans, deposita mitra, benedicit cilicia, in hunc modum:

- Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
 R. Qui fecit cœlum, et terram.
 Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.
 R. Et clamor meus ad te véniat.
 Ÿ. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

OMNIPOTENS, et miséricors Deus, qui peccatóribus pietátis tuæ misericórdiam quæréntibus hoc indumento vestítis, misericórdiam tuam et véniam tribuísti, obsecrámus cleméntiam tuam, ut hoc indumentum, quod vocátur cilicium, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris; ut quicumque eo pro peccátis suis indátus

fúerit, et misericórdiam tuam imploráverit, véniam et indulgéntiam tuæ sanctæ misericórdiæ consequátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Aspergantur aqua benedicta. Benedictis ciliciis, Pontifex capita eorum cooperit cum eis, dicens:

APUD Dóminum misericórdia est, et apud Deum redemptio; ita enim lapsis hominibus súbvenit, non solum per Baptismi, et Confirmatiónis grátiam, sed étiam per Pœniténtiæ medicinam, ut spíritus humanus vita reparétur ætérna. R. Deo grátias.

Quo facto, Pontifex incipit Antiphonam: Ne reminiscáris, Dómine, delicta nostra; vel paréntum nostrórum; neque vindictam sumas de peccátis nostris, Dómine Deus noster.

Et super faldistorium accumbit, et ministri, et totus populus, et pœnitentes prosternunt se in terram, et pro ipsorum pœnitentium absolutiõe dicunt septem Psalmos Pœnitentiales alternatim:

SEPTEM PSALMI POENITENTIALES.

PSALMUS 6.

DOMINE ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corripas me.

Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine ús-quequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam : * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimici mei : * convertántur, et erubéscant valde velóciter,

Glória Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 31.

BEATI, quorum remissæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum : * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteravérunt ossa mea : * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in aerúmna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci : * et injustitiam meam non abscondi.

Dixi : Confitébor advérsus me injustitiam meam Dómino : * et tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore oportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circumdedit me : * exultátió mea, érué me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolite fieri sicut equus, et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo, et fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris : * sperántem autem in Dómino misericórdia circumdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte justí : * et gloriámini omnes recti corde.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 37.

DOMINE ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corripas me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut ónus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatrices meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusióibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, dereliquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsus me appropinquáverunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant de longe steterunt : * et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditábantur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui óderunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me Dómine Deus meus, * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum : * Dómine Deus salútis meæ.

Gloria Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 50.

Miserere mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti : * incérta et occúlta sapientiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iniquos vias tuas : * et impii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedissem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus : * cor contritum et humiliatum Deus non despicias.

Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion : * ut aedificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes, et holocausta : * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 101.

DOMINE exaudi orationem meam : * et clamor meus ad te veniat.

Non avertas faciem tuam a me : * in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacumque die invocavero te, * velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut cremum aruerunt.

Percussus sum ut fenum, et aruit cor meum : * quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitus mei * adhæsit os meum carni meae.

Similis factus sum pellicano solitudinis : * factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilavi, * et factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei : * et qui laudabant me, adversum me iurabant.

Quia cinerem tamquam panem manducabam : * et potum meum cum fletu miscbam.

A facie irae et indignationis tuae : * quia elevans alisisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt : * et ego sicut fenum arui.

Tu autem, Domine, in aeternum permanes : * et memoriale tuum in generationem, et generationem.

Tu exurgens miseraberis Sion : * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus.

Quoniam placuerunt servis tuis lapides ejus : * et terrae ejus miserebuntur.

Et timebunt gentes nomen tuum, Domine : * et omnes reges terrae gloriam tuam.

Quia aedificavit Dominus Sion : * et videbitur in gloria sua.

Rexerit in orationem humilium : * et non sprevit precem eorum.

Scribantur haec in generatione altera : * et populus, qui creabitur, laudabit Dominum.

Quia prospexit de excelsa sancto suo : * Dominus de caelo in terram aspexit.

Ut audiret gemitus compeditorum : * ut solveret filios interemptorum.

Ut annuntient in Sion nomen Domini : * et laudem ejus in Jerusalem.

In conveniendo populos in unum : * et reges ut serviant Domino.

Respondit ei in via virtutis suae : * Paucitatem dierum meorum nuntia mihi.

Ne revoces me in dimidio dierum meorum : * in generationem, et generationem anni tui.

Initio tu, Domine, terram fundasti : * et opera manuum tuarum sunt caeli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes : * et omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, et mutabuntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum habitabunt : * et semen eorum in saeculum dirigetur.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 129.

DE profundis clamavi ad te Domine : * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes : * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris Dómine : * Dómine quis sustinebit ?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem , * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósá apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel , * ex ómnibus iniquitatibus ejus.
Glória Patri. Sicut erat , etc.

PSALMUS 142.

DOMINE exáudi orationem meam, áuribus pécipe obsecrationem meam in veritate tua : * exáudi me in tua justitia.

Et non intres in iudicium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimicus ánima meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscuris sicut mórtuos sæculi : * et anxíatus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expánda manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóci ter exáudi me Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et similis ero descendentibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánima meam.

Eripe me de inimicis meis Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam : quia Deus meus es tu. Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitate tua.

Edúces de tribulatióne ánima meam : * et in misericórdia tua dispédes omnes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant ánima meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Deinde repetitur Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delicta nostra, vel paréntum nostrórum; neque vindictam sumas de peccátis nostris, Dómine Deus noster.

Postea dicuntur

LITANIÆ.

KYRIE eléison. Christe eléison.

Kyrie eléison. Christe audi nos.

Christe exáudi nos.

Pater de cœlis Deus, miserére nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, miserére nobis.

Spíritus sancte Deus, miserére nobis.

Sancta Trinitas unus Deus, miserére nobis.

Sancta María , ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix , ora.

Sancta Virgo Vírginum , ora.

Sancte Michael , ora.

Sancte Gábriel , ora.

Sancte Ráphael , ora.

Omnes sancti Angeli et Archángeli , oráte.

Omnes sancti beatórum Spírítuum órdenes , oráte.

Sancte Joánes Baptista , ora.

Sancte Joseph , ora.

Omnes sancti Patriarchæ, et Prophætæ,	oráte.
Sancte Petre,	ora.
Sancte Paule,	ora.
Sancte Andréa,	ora.
Sancte Jacóbe,	ora.
Sancte Joánnes,	ora.
Sancte Thoma,	ora.
Sancte Jacóbe,	ora.
Sancte Philippe,	ora.
Sancte Bartholomæe,	ora.
Sancte Matthæe,	ora.
Sancte Simon,	ora.
Sancte Thaddæe,	ora.
Sancte Matthía,	ora.
Sancte Bárnaba,	ora.
Sancte Luca,	ora.
Sancte Marce,	ora.
Omnes sancti Apóstoli, et Evangelistæ,	oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini,	oráte.
Omnes sancti Innocéntes,	oráte.
Sancte Stéphane,	ora.
Sancte Lauréti,	ora.
Sancte Vincéti,	ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne,	oráte.
Sancti Joánnes et Paule,	oráte.
Sancti Cosma et Damiáne,	oráte.
Sancti Gervási et Protási,	oráte.
Omnes sancti Mártyres,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Ambrósi,	ora.
Sancte Augustíne,	ora.
Sancte Hierónyme,	ora.
Sancte Martíne,	ora.
Sancte Nicolæe,	ora.
Omnes sancti Pontífices, et Confessóres,	oráte.

Omnes sancti Doctóres,	oráte.
Sancte Antóni,	ora.
Sancte Benedicte,	ora.
Sancte Bernárde,	ora.
Sancte Domínice,	ora.
Sancte Francisce,	ora.
Omnes sancti Sacerdótes, et Levitæ,	oráte.
Omnes sancti Mónachi, et Eremitæ,	oráte.
Sancta María Magdaléna,	ora.
Sancta Agatha,	ora.
Sancta Lúcia,	ora.
Sancta Agnes,	ora.
Sancta Cæcília,	ora.
Sancta Catharina,	ora.
Sancta Anastásia,	ora.
Omnes sanctæ Virgines, et Viduæ,	oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.	
Propítius esto, parce nobis Dómine.	
Propítius esto, exáudi nos Dómine.	
Ab omni malo, libera nos Dómine.	
Ab omni peccáto, libera nos Dómine.	
Ab ira tua, libera nos Dómine.	
A subitánea et improvisa morte, libera nos Dómine.	
Ab insidiis diaboli, libera nos Dómine.	
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, libera nos Dómine.	
A spiritu fornicatiónis, libera nos Dómine.	
A fúlgure et tempestáte, libera nos Dómine.	
A flagéllo terræmótus, libera nos Dómine.	
A peste, fame, et bello, libera nos Dómine.	
A morte perpétua, libera nos Dómine.	
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, libera nos Dómine.	
Per advéntum tuum, libera nos Dómine.	
Per nativitátem tuam, libera nos Dómine.	
Per baptismum, et sanctum jejúnium tuum, libera nos Dóminé.	

- Per crucem, et passiŒnem tuam, libera nos DŒmine.
 Per mortem, et sepulturam tuam, libera nos DŒmine.
 Per sanctam resurrectionem tuam, libera nos DŒmine.
 Per admirabilem ascensionem tuam, libera nos DŒmine.
 Per adventum Spiritus sancti Paracleti, libera nos DŒmine.
- In die iudicii, libera nos DŒmine.
 Peccatores, te rogamus audi nos.
 Ut nobis parceas, te rogamus audi nos.
 Ut nobis indulgeas, te rogamus audi nos.
 Ut ad veram pœnitentiam nos perducere digneris, te rogamus audi nos.
 Ut Ecclesiam tuam sanctam regere, et conservare digneris, te rogamus audi nos.
 Ut Dominum Apostolicum, et omnes ecclesiasticos ordines in sancta religione conservare digneris, te rogamus audi nos.
 Ut inimicos sanctae Ecclesiae humiliare digneris, te rogamus audi nos.
 Ut regibus, et principibus christianis pacem, et veram concordiam donare digneris, te rogamus audi nos.
 Ut cuncto populo christiano pacem et unitatem largiri digneris, te rogamus audi nos.
 Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confortare, et conservare digneris, te rogamus audi nos.
 Ut mentes nostras ad caelestia desideria erigas, te rogamus audi nos.
 Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas, te rogamus audi nos.
 Ut animas nostras, fratrum, propinquorum et benefactorum nostrorum ab aeterna damnatione eripias, te rogamus audi nos.
 Ut fructus terrae dare, et conservare digneris, te rogamus audi nos.
 Ut omnibus fidelibus defunctis requiem aeternam donare digneris, te rogamus audi nos.

- Ut nos exaudire digneris, te rogamus audi nos.
 Fili Dei, te rogamus audi nos.
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis DŒmine.
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos DŒmine.
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.
 Christe audi nos.
 Christe exaudi nos.
 Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Quibus finitis, Pontifex dicit super ipsos pœnitentes :
 Pater noster. Reliqua secreto.

- Ÿ. Et ne nos inducas in tentationem.
 R. Sed libera nos a malo.
 Ÿ. Salvos fac servos tuos, et ancillas tuas.
 R. Deus meus sperantes in te.
 Ÿ. Mitte eis DŒmine auxilium de sancto.
 R. Et de Sion tuere eos.
 Ÿ. Nihil proficiat inimicus in eis.
 R. Et filius iniquitatis non apponat nocere eis.
 Ÿ. Esto eis DŒmine turris fortitudinis.
 R. A facie inimici.
 Ÿ. DŒmine Deus virtutum, converte nos.
 R. Et ostende faciem tuam, et salvi erimus.
 Ÿ. DŒmine, exaudi orationem meam.
 R. Et clamor meus ad te veniat.
 Ÿ. Dominus vobiscum.
 R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

EXAUDI DŒmine preces nostras, et confitentium tibi parce peccatis, ut quos conscientiae reatus accusat, indulgentia tuae miserationis absolvat. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

OREMUS.

PREVENIAT hos fámulos tuos, *vel.* has fámulas tuas, quæsumus Dómine, misericórdia tua, ut omnes iniquitátes eórum céleri indulgéntia deleántur. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

OREMUS.

ADESTO, Dómine, supplicatióibus nostris, nec sit ab his fámulis, *vel.* famulábuis tuis, cleméntiæ tuæ longínqua miserátio; sana vúlnera, eorúmque dimitte peccáta; ut ab ómnibus iniquitátibus expiáti, tibi, Dómine, semper váleant adhærere. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

OREMUS.

DOMINE Deus noster, qui offensióne nostra non vinceris, sed satisfactióne placáris; réspice, quæsumus, ad hos fámulos tuos, *vel.* has fámulas tuas, qui, *vel.* quæ se tibi peccásse gráviter confiténtur; tuum est enim absolutiónem criminum dare, et véniam præstáre peccántibus, qui dixisti, te poeniténtiam malle peccátorum, quam mortem; concéde ergo, Dómine, ut tibi poeniténtiæ excúbias célebrent, et corréctis áctibus suis, conférri sibi a te sempitérna gáudia gratuléntur. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

His peractis, surgunt poenitentes, et facit eis Pontifex sermonem; ostendens qualiter Adam propter peccatum eiectus est de paradiso, et multa maledicta in eum congesta sunt; et qualiter, ejus exemplo, ipsi de Ecclesia ad tempus ejiendi sunt. Quo facto, accipiat unum ex eis per dexteram manum; et omnes alii similiter se manibus tenentes, candelas accensas in manibus habentes, subsequantur eum; et ita eos eiciat de Ecclesia, cum lacrymis dicens :

Ecce ejiimini vos hódie a liminibus sanctæ matris Ecclesiæ propter peccáta, et scélera vestra, sicut Adam primus homo eiectus est de paradiso propter transgressióne suam.

Et interim schola cantat Responsorium.

7 Toni.

In su-do-re vul-tus tu - i ve-sceris pa-ne

tu - o, di - cit Do - mi-nus ad A - dam,

cum o - pe-ra-tus fu-e-ris ter - ram, non

da-bit fru - ctus su-os : * Sed spi-nas, et tri-
 bu-los ger-mi-na - bit ti - bi. *ŷ*. Pro
 e - - o, quod au-di-sti vo-cem ux-o-ris
 tu - æ plus quam me : ma-le-di-cta ter-ra
 in o-pe-re tu-o non da - bit fru - ctus
 su - - os. * Sed spi-nas.

Aliud Responsorium.

8 Toni.

Ec-ce A - dam qua-si u-nus e no-bis

fa-ctus est, sci-ens bo - num, et
 ma - lum. * Vi-de-te, ne for-te su-
 mat de li-gno vi - tæ; et vi - vat in
 æ-ter-num. *ŷ*. Fe - - cit-que Do - mi-nus
 A-dæ tu-ni-cam pel-li - ce-am, et in-
 du-it e - um, et a - it. * Vi-de-te.
ŷ. Glo-ri-a. * Vi-de-te.

Et sic eis extra ejectis, et ante valvas Ecclesiæ geni-
 bus flexis gemendo manentibus, Pontifex in limine ostii
 stans moneat eos, quod de Domini misericordia non de-
 sperent, sed jejuniis, orationibus, peregrinationibus,

eleemosynis, et aliis bonis operibus invigilent, ut Dominus ad dignum fructum veræ poenitentiae eos perducatur; quodque feria quinta in Coena Domini redeant, quoniam tunc in sanctam Ecclesiam reducentur, quam usque tunc ingredi non præsumant. Et mox Pontifice cum processione ad chorum redeunte, valvæ Ecclesiae ante oculos eorum clauduntur, et incipitur Missa, et proceditur ordine suo.

DE RECONCILIATIONE POENITENTIUM,

QUE FIT IN FERIA QUINTA COENAE DOMINI.

FERIA quinta Coenae Domini reconciliantur poenitentes, quibus ab Ecclesia solemnem agere poenitentiam injunctum est, qui in capite Quadragesimae de ipsa ejeeti fuerunt.

Pontifex paratus amictu, alba, stola, pluviali coloris violacei, mitra simplici, et baculo Pastoralis, ministris etiam paratis, et insuper quatuor Subdiaconis paratis, et uno Diacono de antiquioribus induto solemniter, atque Archidiacono cum amictu, alba, et stola sine dalmatica, prosternit se super faldistorium coram altari, dicens cum præfatis ministris et Clero septem Psalmos poenitentiales, ut supra. 8. et Litanias, ut supra. 15. Poenitentes vero tunc ante fores Ecclesiae nudis pedibus ad terram prostrati manent, tenentes in manibus cereos extinctos. Cumque in Litanis dictum fuerit :
Omnes sancti Patriarchæ, et Prophætæ.
R. Orate pro nobis.

Et idem a Choro fuerit responsum, paulisper substituitur; et tunc Pontifex mittit ad poenitentes duos Subdiaconos candelas accensas in manibus ferentes. Qui